

Josep Pla

RETRATS DE PASSAPORT

Pla

Josep Pla

f u n d a c i

Pla

Josep Pla

f u n d a c i

Olives completes

Preparati

Si la publicació del *Evolution de la D.C.* proseguirà normalment i segons el pla establert, el llibre podrà veure la quantitat de llibres que he dedicat al setat l'itinerari, gairebé que en la nostra literatura ha estat, en gran part, *negligent* desgraciadament, *negligent*. He escrit un número indefinidament - avui indefinidament - de biografies, perquè no estan encara acabats tots, les que voldria fer; nombrosos assaigs de retrats llargs que he anomenat "Homages", sense cap intenció despectiva, sino tot el contrari; i ara entrego als editors més de cent retrats que anomeno de panaport, però que són més breus i tenen una intenció més compressiva i estadística, tot prenent forma un subalun de papers considerable, variem.

A mi m'han agradat de veure en un ambient l'itinerari, ni el cavallat per una gran profusió de documents personals; memòries, notes, *revisió*, - que són les ombres de la nostra del recat - biografies, correspondències, retrats l'itinerari, en aquest sentit, la literatura anglesa és un prodigi. La literatura anglesa, en aquest sentit, és un *permanent* i *prodigi*. La literatura també, encara que més derivada al *de la literatura*, no és més que un esforç contra l'oblit. La literatura personal, destrueix la distinció, romàntica, entre l'home de lletra i un home qualitat, cultivat, que s'origina. Amb una pluma a la mà, tot hom és igual a l'altre de resultats, el *descent* d'elles són permanents. L'idea de que, en una llengua *puritat* *manera*, sabem escriure els llibres, és d'una total *intenció*. Tot hom sap escriure i ja sabem tot hom sap llegir. El fet dona, a una literatura, una *amplitud* *prodigiosa* - plena de la *espera*, de la vida, *imagina* *ficca*.

En el nostre país, la literatura personal s'ha cultivat pocs. En el nostre país, la conseqüència oratòria d'un patet que no sap veure, és la conseqüència la seva llengua. A un país que, en termes llegir, ni escriure la seva llengua. Si no sabem quin *aspecte* tingueren els nostres avis, quina cosa presentaven, *sans* *feren*, quina idea podem tenir del pensat del país? La *feit* es oblidat, tot un *niat*. En l'època contemporània, s'ha fet alguna cosa positiva. El retrat del Sr. Marçà i Flaquer per Marçall, és *inolvidable*. Els escrits biografics de Joan Sardà, són *excellent*. Els *quatre* volums de "Arenes", escrit per F. Gran. *Un* - les "Lletres dels escriptors catalans del segle XIX" són *pernites*, en un, més *acortat* s'han escrit molt *per* *per* *sabre* *veguer*, Guinard, Fàbregas, etc. És una *concepció* *ment*.

L'exercici del periodisme - que he practicat durant tant anys - permet *conèixer* *molta* gent. Una gran quantitat de pensaments, de *característiques*, pensem per davant de la nostra vista. Aleshores, *establim* *una* *cert* *contacte*, *altres* *ment*. Aleshores, per saber alguna cosa, cosa de la seva vida. Aleshores, *acaben* *per* *cert* *nov*. *la*; *altres* *es* *fo* *non* *com* *una* *ombra* *que* *para*. Alguns d'aquests pensaments, *forment* l'interès d'aquest llibre. N'he *hauria* *potut* *haver* *fascina* *estat* *interminable*. *cat*, *el* *llibre* *fascina* *estat* *interminable*.

El gran problema d'una escriptura anclat en un país és *con*. *Si* *ben* *a* *la* *llibreta* *contra* *l'oblit*.

plu

L'al mirall ~~l'arc~~

Vaig a Torroella de Montgrí amb la tartana de Matot, l'ordinari. Aquesta és una de les últimes tartanes públiques que queden en el país. És una reminiscència d'un món ~~que~~ ~~se~~ ~~va~~ ~~marxant~~ ~~marxant~~ ~~divulsiu~~ ~~racabot~~.

Les tartanes són incòmodes - de fet, és clar, a que les carreteres, són intervals - però viatjar dins del túnel que fan aquests cotxes, és entretingut i divers i molt, ~~seguro~~. Sota el porxo que fan, els viatgers entren en una curiosa familiaritat i tot ha dona de si mateix el que pot donar. A les tartanes no hi pot haver trampa. L'arc frontal de ~~la tartana~~ ~~enmarca~~ el paisatge - tot el paisatge que, es van, successivament, trobant. Contemplar un paisatge enmarcat prou bé és un plaer que m'agrada molt - en l'elitisme.

La diferència que hi ha entre viatjar en tartana i viatjar en un carro embalat. El carro dissipa i mata la sensibilitat. L'arc de la tartana fascina la vista, els viatgers sempre miraven carretera endavant, la seva vista queda inmutada per ~~sempre~~ l'enquadrament, per el març. És una cosa molt ben trobada.

A l'atruenar Pals passo en l'època que el meu pare feia anar al Mas Pla i amb els esmorçars que feien a casa la Quima, l'hostal de la carretera, tot anant-hi. Hi paraven a les vistes del mar. Era a l'hiu. L'engua de pedra per tot el cos una fumolla blanca, Freix i fura pel nas. Tot el país era blanc de rosada. Les fums al foc, els senyors uns, deliciosos, inolvidables, acostaven amb mongetes. El punt de torrat de llorç, de tocino amb una gran qualitat. La les mongetes i del tocino tenia una gran qualitat. La Quima, una paça rodona i afable era absoluta ment maternal. El vi era fresc, etc i d'un encàix exacte.